

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraken in de zaken nos. AWB 06/54432 en 07/19509
respectievelijk AWB 06/54431 en 07/16566 van de voorzieningenrechter
van de rechtbank 's-Gravenhage van 16 mei 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 13 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 15 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de daartegen door appellanten gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij onderscheiden uitspraken van 16 mei 2007, verzonden op 24 mei 2007 respectievelijk 31 mei 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, voor zover thans van belang, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraken zijn aangehecht.

Tegen deze uitspraken hebben appellanten bij brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 4 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de hoger-beroepschriften is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraken leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De hoger beroepen zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraken dienen te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraken.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

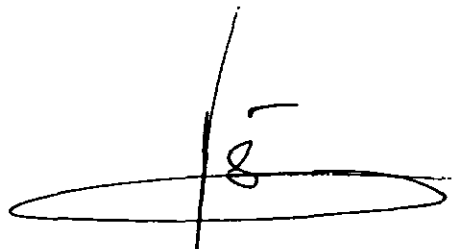
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

91-553.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer

UITSPRAAK

ingevolge de artikelen 8:84 en 8:86 Algemene wet bestuursrecht

---

Reg.nr : AWB 06/54432 BEPTDN en 07/19509 BEPTDN

Inzake : verzoekster, V-nummer :
woonplaats kiezende ten kantore van haar gemachtigde,
mr. S.P. Mahabier, advocaat te Den Haag,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. S. Pirs, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Verzoekster geboren op [ ] bezit de Oezbeekse nationaliteit.
Zij verblijft sedert 20 december 2002 als vreemdeling in Nederland. Bij schrijven van 22 februari 2005 heeft zij een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), met als doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken" (a.b.i. artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vb).
Op deze aanvraag is door verweerder op 13 oktober 2006 afwijzend beslist. Verzoekster heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Op 15 maart 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Bij schrijven van 16 april 2007 heeft verzoekster tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank. Dit beroep is alhier geregistreerd onder nummer AWB 07/19509 BEPTDN.
2. Bij schrijven van 6 november 2006 heeft verzoekster de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht een voorziening te treffen die ertoe strekt haar toe te staan de behandeling van het bezwaar in Nederland af te wachten. De voorzieningenrechter acht dit verzoek mede te zijn gericht op de beslissing op bezwaar van 15 maart 2007.
Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en medegedeeld af te zien van het indienen van een verweerschrift.
3. De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 9 mei 2007. Verzoekster is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. In de belangenafweging speelt een centrale rol het oordeel van de voorzieningenrechter over de vraag of het bestreden besluit de toetsing aan het geschreven en ongeschreven recht kan doorstaan.

Ingevolge artikel 8:86 Awb kan de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien het verzoek wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat verzoekster niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv), niet één van de vrijstellingsgronden van artikel 17 Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) van toepassing is en er voorts geen gronden zijn toepassing te geven aan artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 (de hardheidsclausule).

3. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte het mvv-vereiste heeft tegengeworpen. Daartoe heeft zij aangevoerd dat een met het verblijfsdoel overeenkomstige mvv niet kan worden aangevraagd. Bovendien is de beschikking tot stand gekomen in strijd met artikel 2:1 van de Awb.

4. De voorzieningenrechter stelt voorop dat niet in geschil is dat verzoekster niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) en dat geen van de vrijstellingsgronden van artikel 17 Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) op haar van toepassing zijn. Rest de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat er geen gronden zijn vrijstelling te verlenen van het mvv-vereiste op grond van het door hem geformuleerde beleid in de Vc 2000 C2/8.6 en toepassing te geven aan artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 (hardheidsclausule).

5. Ingevolge artikel 14, tweede lid, Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vermeldt dat de in artikel 14, tweede lid, Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

Ingevolge hoofdstuk C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, wordt een aanvraag van een vreemdeling, die voldoet aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning onder deze beperking in tegenstelling tot het bepaalde in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, niet afgewezen op grond

van het feit dat de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge voornoemd beleid komt de vreemdeling in aanmerking voor verblijf als -cumulatief- aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of tot andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend; en
- hij heeft zich gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
- hij heeft, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, verzocht om bemiddeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
- er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten; het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden, die zien op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; en
- hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland, en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.

Dit beleid acht de voorzieningenrechter niet onredelijk.

6. De voorzieningenrechter is uit de stukken gebleken dat verzoekster zich, ter verkrijging van de benodigde reisdocumenten, bij brief van 31 december 2004 tot de ambassade van Oezbekistan te Brussel heeft gewend. Uit de brief van 31 maart 2005 blijkt dat dit verzoek voor nader onderzoek is doorgestuurd aan de desbetreffende Oezbeekse autoriteiten en dat het onderzoek vijf tot zes maanden in beslag zou nemen. Bij brief van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van 5 juli 2006 is verzoekster verzocht bescheiden over te leggen waaruit het verdere verloop van het contact met de ambassade blijkt. Bovendien is daarin aangegeven dat verzoekster zich diende te wenden tot de diplomatieke vertegenwoordiging van het land waarvan zij de nationaliteit heeft dan wel tot andere landen waar zij eerder heeft verbleven en/of tot landen waarvan kan worden aangenomen dat verzoekster toegang zal worden verleend, teneinde zelf haar vertrek uit Nederland te realiseren.

Niet is gebleken dat aan dit verzoek gehoor is gegeven. Hetgeen van de zijde van de huidige gemachtigde van verzoekster, met een beroep op het bepaalde in artikel 2:1 van de Awb, in dit verband is aangevoerd treft geen doel, nu is gebleken van een verzending van de bewuste brief aan de kantoorgenoot van gemachtigde, mr. Thissen.

Voorts is niet gebleken dat verzoekster zich heeft gewend tot de IND met het verzoek om bemiddeling bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waarheen zij kan vertrekken.

Nu verzoekster niet heeft aangetoond dat zij concrete vervolgstappen heeft ondernomen om in het bezit te komen van reisdocumenten, heeft zij niet voldaan aan de gestelde voorwaarden voor verblijf. Nu verzoekster voorts haar standpunt dat haar leeftijd en conditie in de weg hebben gestaan aan het bemachtigen van de benodigde reisdocumenten, niet met bescheiden heeft onderbouwd, heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter op goede gronden geconcludeerd dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden van de door haar gevraagde verblijfsvergunning. Op grond hiervan komt zij derhalve niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste.

Hieraan doet niet af hetgeen van de zijde van verzoekster is aangevoerd met betrekking tot het tegenwerpen door verweerder van het mvv-vereiste, aangezien immers ter toetsing voorligt de vraag of is voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning onder de bewuste beperking.

7. Met betrekking tot de vraag of verweerder op andere gronden toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 wordt het volgende overwogen.

De weigering van verweerder om in een bepaald geval toepassing te geven aan deze hardheidsclausule zal de toetsing in rechte slechts dan niet kunnen doorstaan, indien moet worden geoordeeld dat verweerder bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid daartoe heeft kunnen besluiten (vergelijk uitspraak Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State van 9 december 2003, JV 2004, 63).

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat om in dit geval de hardheidsclausule toe te passen. Geen van de door verzoekster naar voren gebrachte argumenten is van zodanig gewicht dat de beslissing van verweerder niet in stand zou kunnen blijven.

Niet gebleken is dat verzoekster wegens de omstandigheid dat zij op leeftijd is en dat haar conditie te wensen overlaat geen mvv zou kunnen gaan aanvragen in haar land van herkomst. Immers, niet is aangetoond dat deze omstandigheden aan een tijdelijke terugkeer naar haar land van herkomst in de weg staan.

8. Op grond van het vorenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat verzoekster ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

9. Nu voorts nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van zaak, dient het beroep met toepassing van artikel 8:86 van de Awb, ongegrond te worden

verklaard.

10. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

11. De voorzieningenrechter acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

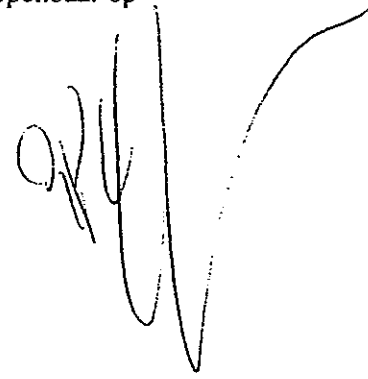
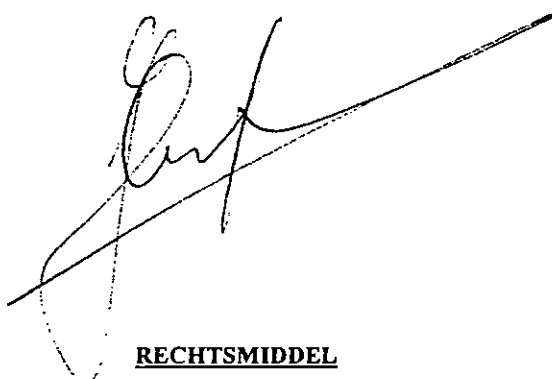
III. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep inzake AWB 07/16566 BEPTDN ongegrond;
2. wijst het verzoek inzake AWB 06/54431 BEPTDN af.

Aldus gedaan door mr. G.P. Kleijn en uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007, in tegenwoordigheid van H. Pop, griffier.

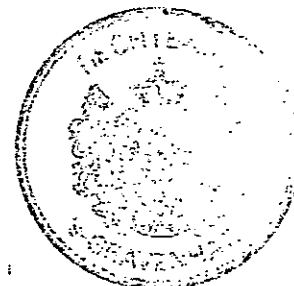
RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 24 MEI 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Sector bestuursrecht

H

Voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer

UITSpraak
ingevolge de artikelen 8:84 en 8:86 Algemene wet bestuursrecht

---

Reg.nr : AWB 06/54431 BEPTDN en 07/16566 BEPTDN

Inzake : verzoeker, V-nummer
woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde,
mr. S.P. Mahabier, advocaat te Den Haag,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. S. Pirs, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Verzoeker geboren op _____, bezit de Oezbeekse nationaliteit. Hij verblijft sedert 20 december 2002 als vreemdeling in Nederland. Bij schrijven van 22 februari 2005 heeft hij een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), met als doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken" (a.b.i. artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vb). Op deze aanvraag is door verweerder op 13 oktober 2006 afwijzend beslist. Verzoeker heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Op 15 maart 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Bij schrijven van 16 april 2007 heeft verzoeker tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank. Dit beroep is alhier geregistreerd onder nummer AWB 07/16566 BEPTDN.

2. Bij schrijven van 6 november 2006 heeft verzoeker de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht een voorziening te treffen die ertoe strekt hem toe te staan de behandeling van het bezwaar in Nederland af te wachten. De voorzieningenrechter acht dit verzoek mede te zijn gericht op de beslissing op bezwaar van 15 maart 2007. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en medegedeeld af te zien van het indienen van een verweerschrift.

3. De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 9 mei 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. In de belangenafweging speelt een centrale rol het oordeel van de voorzieningenrechter over de vraag of het bestreden besluit de toetsing aan het geschreven en ongeschreven recht kan doorstaan.

Ingevolge artikel 8:86 Awb kan de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien het verzoek wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat verzoeker niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv), niet een van de vrijstellingsgronden van artikel 17 Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) van toepassing is en er voorts geen gronden zijn toepassing te geven aan artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 (de hardheidsclausule).

3. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte het mvv-vereiste heeft tegengeworpen. Daartoe heeft hij aangevoerd dat een met het verblijfsdoel overeenkomstige mvv niet kan worden aangevraagd. Bovendien is de beschikking tot stand gekomen in strijd met artikel 2:1 van de Awb.

4. De voorzieningenrechter stelt voorop dat niet in geschil is dat verzoeker niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) en dat geen van de vrijstellingsgronden van artikel 17 Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) op hem van toepassing zijn. Rest de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat er geen gronden zijn vrijstelling te verlenen van het mvv-vereiste op grond van het door hem geformuleerde beleid in de Vc 2000 C2/8.6 en toepassing te geven aan artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 (hardheidsclausule).

5. Ingevolge artikel 14, tweede lid, Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vermeldt dat de in artikel 14, tweede lid, Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

Ingevolge hoofdstuk C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, wordt een aanvraag van een vreemdeling, die voldoet aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning onder deze beperking in tegenstelling tot het bepaalde in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, niet afgewezen op grond

van het feit dat de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge voornoemd beleid komt de vreemdeling in aanmerking voor verblijf als -cumulatief- aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of tot andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend; en
- hij heeft zich gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
- hij heeft, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, verzocht om bemiddeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
- er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten; het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden, die zien op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; en
- hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland, en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.

Dit beleid acht de voorzieningenrechter niet onredelijk.

6. De voorzieningenrechter is uit de stukken gebleken dat verzoeker zich, ter verkrijging van de benodigde reisdocumenten, bij brief van 31 december 2004 tot de ambassade van Oezbekistan te Brussel heeft gewend. Uit de brief van 31 maart 2005 blijkt dat dit verzoek voor nader onderzoek is doorgestuurd aan de desbetreffende Oezbeekse autoriteiten en dat het onderzoek vijf tot zes maanden in beslag zou nemen. Bij brief van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van 5 juli 2006 is verzoeker verzocht bescheiden over te leggen waaruit het verdere verloop van het contact met de ambassade blijkt. Bovendien is daarin aangegeven dat verzoeker zich diende te wenden tot de diplomatieke vertegenwoordiging van het land waarvan hij de nationaliteit heeft dan wel tot andere landen waar hij eerder heeft verbleven en/of tot landen waarvan kan worden aangenomen dat verzoeker toegang zal worden verleend, teneinde zelf zijn vertrek uit Nederland te realiseren.

Niet is gebleken dat aan dit verzoek gehoor is gegeven. Hetgeen van de zijde van de huidige gemachtigde van verzoeker, met een beroep op het bepaalde in artikel 2:1 van de Awb, in dit verband is aangevoerd treft geen doel, nu is gebleken van een verzending van de bewuste brief aan de kantoorgenoot van gemachtigde, mr. Thissen.

Voorts is niet gebleken dat verzoeker zich heeft gewend tot de IND met het verzoek om bemiddeling bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waarheen hij kan vertrekken.

Nu verzoeker niet heeft aangetoond dat hij concrete vervolgstappen heeft ondernomen om in het bezit te komen van reisdocumenten, heeft hij niet voldaan aan de gestelde voorwaarden voor verblijf. Nu verzoeker voorts zijn standpunt dat zijn leeftijd en conditie in de weg hebben gestaan aan het bemachtigen van de benodigde reisdocumenten, niet met bescheiden heeft onderbouwd, heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter op goede gronden geconcludeerd dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van de door hem gevraagde verblijfsvergunning. Op grond hiervan komt hij derhalve niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste.

Hieraan doet niet af hetgeen van de zijde van verzoeker is aangevoerd met betrekking tot het tegenwerpen door verweerder van het mvv-vereiste, aangezien immers ter toetsing voorligt de vraag of is voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning onder de bewuste beperking.

7. Met betrekking tot de vraag of verweerder op andere gronden toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 wordt het volgende overwogen.

De weigering van verweerder om in een bepaald geval toepassing te geven aan deze hardheidsclausule zal de toetsing in rechte slechts dan niet kunnen doorstaan, indien moet worden geoordeeld dat verweerder bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid daartoe heeft kunnen besluiten (vergelijk uitspraak Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State van 9 december 2003, JV 2004, 63).

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat om in dit geval de hardheidsclausule toe te passen. Geen van de door verzoeker naar voren gebrachte argumenten is van zodanig gewicht dat de beslissing van verweerder niet in stand zou kunnen blijven.

Niet gebleken is dat verzoeker wegens de omstandigheid dat hij op leeftijd is en dat zijn conditie te wensen overlaat geen mvv zou kunnen gaan aanvragen in zijn land van herkomst. Immers, niet is aangetoond dat deze omstandigheden aan een tijdelijke terugkeer naar zijn land van herkomst in de weg staan.

8. Op grond van het vorenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat verzoeker ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

9. Nu voorts nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van zaak, dient het beroep met toepassing van artikel 8:86 van de Awb, ongegrond te worden

verklaard.

10. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

11. De voorzieningenrechter acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep inzake AWB 07/16566 BEPTDN ongegrond;
2. wijst het verzoek inzake AWB 06/54431 BEPTDN af.

Aldus gedaan door mr. G.P. Kleijn en uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007, in tegenwoordigheid van H. Pop, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 31 MEI 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Mr. H.G.M. Hilkens *
Mr. J. Cuijpers
Mr. A. van den Eshoff **
Mr. P. Ograjensek

* Specialist Letselschades (lid LSA)
** Specialiste Familierecht (lid VFAS)
** Echtscheidingsbemiddelaar

Wilhelminalaan 232
Postbus 39, 6100 AA Echt
Tel.: 0475 - 48 50 80
Fax.: 0475 - 48 22 68
Internet: www.hilkens.nl

Hilkens ♦ Cuijpers ♦ van den Eshoff

RAAD VAN STATE A	
INGEKOMEN	
20 JUN 2007	
ZAAKNR.	200704297
AAN:	
BEHANDELD: DD:	21.6.

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

PER TELEFAX: 070-3651380
EN PER GEWONE POST

Echt, 19 juni 2007

Inzake : IND 06.7703.07 PO

Uw ref. :

Geachte dames en heren,

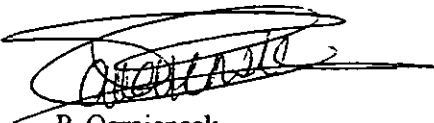
Bijgaand gelieve u aan te treffen een hoger beroepschrift vreemdelingenzaken, gericht tegen de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage d.d. 16 mei 2007, verzonden 24 mei 2007. Een kopie van de bestreden uitspraak van de rechtbank werd bijgevoegd als productie 1.

Bij het exemplaar dat u per post wordt toegezonden, zal de productie 1 gevoegd worden.

Inmiddels werd voor cliënte een toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch. Een kopie van de toevoegingsaanvraag treft u aan bij het exemplaar dat u per post wordt toegezonden. Zodra de toevoeging is verleend, zal ik u daarvan een kopie doen toekomen.

In het vertrouwen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en in afwachting van uw berichten.

Hoogachtend,

P. Ograjensek

Hilkens, Cuijpers, van den Eshoff Advocaten is een maatschap van twee praktijk BV's.
Opdrachten worden uitsluitend door de maatschap aanvaard. De maatschap is alleen aansprakelijk voor zover de verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering dekking zal verlenen.

Een toevoeging is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State

Te

's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Inzake

Naam :

Voornamen :

Woonplaats :

Adres :

Verder te noemen :

appellante

Te deze zake woonplaats kiezende ten

Kantore van de advocaat en procureur

: mr. P. Ograjensek

Kantoorhoudende te

: 6101 JL Echt

Adres

: Wilhelminalaan 232

Postadres

: postbus 39, 6100 AA Echt

Welke tot het instellen van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk is gevolmachtigd en als zodanig in rechte voor haar zal optreden.

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te worden gebracht van de rekening courant van Hilkens Cuijpers van den Eshoff Advocaten die is geopend bij de Raad van State.

Verweerder in deze is:

Naam

: **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE;**

IMMIGRATIE- EN NATURALISATIEDIENST

Postadres

: Postbus 70567

5201 CZ 's-HERTOGENBOSCH

Appellante, wonende te aan de
voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mevr. mr. P. Ograjensek advocaat en procureur,
welke tot het instellen van dit hoger beroepschrift door appellante bepaaldelijk is gevolmachtigd,
kantoorhoudende aan de Wilhelminalaan 232, Postbus 39, 6100 AA te Echt, dient hierbij een hoger
beroepschrift in.

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage van 16 mei
2007, verzonden 24 mei 2007 (AWB 06/54432 BEPTDN en 07/19509 BEPTDN) waarin deze het
beroepschrift van appellante ongegrond verklaard. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt
hierbij overgelegd (**productie 1**).

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellante is van mening dat
er in onderhavige procedure *'vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de
rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven'*, zoals in het
parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige 'bepaalde vorm van hoger beroep' (TK nr.
3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens
appellant derhalve niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW2000.

Grief 1.

*De rechtbank overweegt ten onrechte dat nu verzoekster niet heeft aangetoond dat zij concrete
vervolgstappen heeft ondernomen om in het bezit te komen van reisdocumenten, zij niet heeft voldaan
aan de gestelde voorwaarden voor verblijf.*

TOELICHTING:

Appellante heeft zich bij brief van 31 december 2004 gewend tot de ambassade van Oezbekistan te
Brussel teneinde reisdocumenten te verkrijgen. Bij brief van 31 maart 2005 werd door de Oezbeekse
autoriteiten aan appellante kenbaar gemaakt dat op dat moment geen terugkeercertificaat werd
verstrekkt.

Appellante heeft enkel in Oezbekistan gewoond, zij heeft nooit in andere landen verbleven.
Appellante heeft geen familieleden meer in Oezbekistan dan wel elders. Haar enige familielid is haar
dochter welke inmiddels in Nederland woont. Appellante ziet dan ook niet in welke andere landen zij
had moeten benaderen welke haar toegang dan wel reisdocumenten zouden hebben verschaft. Er is
geen enkele reden waarom een ander land, behalve Oezbekistan aan appellante reisdocumenten zou

moeten verstrekken. Het kon van appellante dan ook niet gevergd worden gezien deze omstandigheden derde landen te benaderen met het verzoek aan reisdocumenten te verstrekken.

Nu de Oezbeekse autoriteiten appellante berichtten dat aan haar geen terugkeercertificaat werd verstrekt, en ook overigens geen andere derde landen achtte appellante het benaderen van IOM dan wel een verzoek aan de IND om bemiddeling kansloos. Vandaar dat zij geen verdere stappen richting het IOM dan wel IND heeft ondernomen.

Appellante is een vrouw van bijna zeventig jaar oud, zij verkeerde en verkeert niet in een goede lichamelijke conditie. Appellante stelt zich dan ook op het standpunt dat zij gezien haar leeftijd en haar lichamelijke condities alles heeft gedaan wat van haar redelijkerwijs te verwachten was teneinde reisdocumenten te verkrijgen.

De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat nu verzoekster niet heeft aangetoond dat zij concrete vervolgstappen heeft ondernomen om in het bezit te komen van reisdocumenten, zij niet heeft voldaan aan de gestelde voorwaarden voor verblijf.

Grief 2.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat nu verzoekster voorts haar standpunt dat haar leeftijd en conditie in de weg hebben gestaan aan het bemachtigen van de benodigde reisdocumenten, niet met bescheiden heeft onderbouwd, heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter op goede gronden geconcludeerd dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden van de door haar gevraagde verblijfsvergunning.

TOELICHTING:

Appellante heeft haar huisarts benaderd met het verzoek haar bescheiden te doen toekomen waaruit haar lichamelijke conditie op dat moment naar voren kwam ten behoeve van overlegging aan de IND het kader van de 'buiten schuld' procedure. De huisarts gaf appellante dat hij haar niet zou voorzien van dergelijke bescheiden.

Hoewel appellante haar vorige gemachtigde verzocht bij haar huisarts medische informatie op te vragen, is dit nagelaten. Appellante begrijpt niet waarom haar vorige gemachtigde deze informatie niet heeft opgevraagd.

Uit het asiëldossier van appellante volgt dat zij in het bezit is van een registratiebewijs van de Afdeling Sociale Voorzieningen waarop vermeld staat dat zij vanaf 1 januari 1997 afgekeurd is en

vanwege het feit dat zij invalide is, recht heeft op een uitkering. Aldus was het bij verweerder niet onbekend dat appellante in slechte medische conditie verkeerde.

Het kan appellante dan ook niet worden tegengeworpen, dat zij haar lichamelijke conditie niet verder heeft onderbouwd.

Grief 3.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter op goede gronden heeft geconcludeerd dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden van de door haar gevraagde verblijfsvergunning.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1 en 2 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, stelt appellante zich op het standpunt wel degelijk te hebben onderbouwd dat haar leeftijd en conditie in de weg hebben gestaan aan het bemachtigen van de benodigde reisdocumenten. Verweerder heeft dan ook ten onrechte aan appellante een verblijfsvergunning onthouden vanwege het feit dat zij niet zou voldoen aan de voorwaarden.

De rechtbank overweegt dan ook ten onrechte dat verweerder op goede gronden heeft geconcludeerd dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden van de door haar gevraagde verblijfsvergunning.

Grief 4.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat verzoekster niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1, 2 en 3 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, stelt appellante zich op het standpunt wel degelijk te hebben onderbouwd dat haar leeftijd en conditie in de weg hebben gestaan aan het bemachtigen van de benodigde reisdocumenten. Verweerder heeft dan ook ten onrechte aan appellante een verblijfsvergunning onthouden vanwege het feit dat zij niet zou voldoen aan de voorwaarden.

Op grond van hetgeen door appellante naar voren werd gebracht diende zij wel degelijk te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste. De overwegingen van de rechtbank zijn dan ook onjuist.

Grief 5.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat er geen grond is voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat om in dit geval de hardheidsclausule toe te passen. Geen van de door verzoekster naar voren gebrachte argumenten is van zodanig gewicht dat de beslissing van verweerder niet in stand zou kunnen blijven.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1, 2, 3 en 4 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, stelt appellante zich op het standpunt wel degelijk te hebben onderbouwd er wel degelijk aanleiding was op haar geval de hardheidsclausule toe te passen. Verweerder heeft dan ook ten onrechte nagelaten de hardheidsclausule op appellante toe te passen.

De belangenafweging had gezien hetgeen door appellante naar voren werd gebracht – leeftijd, lichamelijke conditie, het niet verkrijgen van documenten van eigen autoriteiten, het niet verkrijgen van documenten van andere/ derde autoriteiten – in het voordeel van appellante dienen uit te vallen.

Het belang van appellante alle omstandigheden in samenhang genomen om hier te landen te kunnen verblijven op grond van een verblijfsvergunning regulier ‘buiten schuld’ had dan ook dienen te prevaleren boven het belang van verweerder voor het voeren van een restrictief toelatingsbeleid.

Op grond van hetgeen door appellante naar voren werd gebracht diende dan ook wel degelijk de hardheidsclausule te worden toegepast. De overwegingen van de rechtbank in deze zijn dan ook onjuist.

Grief 6.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat er geen grond is voor het oordeel dat niet gebleken is dat verzoekster wegens de omstandigheid dat zij op leeftijd is en dat haar conditie te wensen over laat geen mvv zou kunnen gaan aanvragen in haar land van herkomst. Immers niet is aangetoond dat deze omstandigheden aan een tijdelijke terugkeer naar haar land van herkomst in de weg staan.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1, 2, 3 en 4 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, stelt appellante zich op het standpunt wel degelijk te hebben onderbouwd dat wegens de omstandigheid dat zij op leeftijd is en dat haar conditie te wensen over laat, zij geen mvv zou kunnen aanvragen in haar land van herkomst. Deze omstandigheden staan ook een tijdelijke terugkeer in de weg.

De gezondheidstoestand van appellante staat aan een tijdelijke terugkeer in de weg, het kan juist vanwege haar gezondheidstoestand niet van appellante gevergd worden dat zij een lange en zware reis maakt naar Oezbekistan.

Er is bovendien geen familie aanwezig bij wie appellante gedurende een eventuele mvv-procedure zou kunnen verblijven. Daarnaast beschikt belanghebbende niet over de financiële middelen om de reis dan wel een eventueel verblijf in Oezbekistan te kunnen financieren.

De hierbovenstaande overweging van de rechtbank kan dan ook geen stand houden.

Grief 7.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat verzoekster ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning. Voorts is niet gebleken van overige feiten en omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden..

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1 t/m 6 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, heeft verweerder op onjuiste gronden vastgesteld dat appellante niet in aanmerking zou komen voor de gevraagde verblijfsvergunning. Er is wel degelijk gebleken van feiten en omstandigheden op grond waarvan geoordeeld moet worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

De rechtbank overweegt dan ook ten onrechte dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat appellante ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking zou komen voor de gevraagde verblijfsvergunning.

Grief 8.

Ten onrechte verklaart de rechtbank het beroep ongegrond..

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1 t/m 7 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, heeft de rechtbank ten onrechte het beroepschrift ongegrond verklaard.

Conclusie:

Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appellante in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens meent appellante dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appellante uw college derhalve:

- De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- Zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat aan appellante een verblijfsvergunning regulier wordt toegekend met als doel “verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken”.
- Althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;
- Met veroordeling van verweerder in de (proces)kosten.

Echt, 19 juni 2007

Advocaat

Mr. H.G.M. Hilkens *
Mr. J. Cuijpers
Mr. A. van den Eshoff **
Mr. P. Ograjensek

Hilkens ♦ Cuijpers ♦ van den Eshoff

A d v o c a t e n

* Specialist Letselschades (lid LSA)
** Specialiste Familierecht (lid VFAS)
** Echtscheidingsbemiddelaar

Wilhelminalaan 232
Postbus 39, 6100 AA Echt
Tel.: 0475 - 48 50 80
Fax.: 0475 - 48 22 68
Internet: www.hilkens.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

PER TELEFAX: 070-3651380
EN PER GEWONE POST

Echt, 20 juni 2007

Inzake : ' IND 06.7702.07 PO

Uw ref. :

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 JUN 2007	
ZAAKNR.	200704266
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Pax 20 juni 2007

Geachte dames en heren,

Bijgaand gelieve u aan te treffen een hoger beroepschrift vreemdelingenzaken, gericht tegen de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage d.d. 16 mei 2007, verzonden 31 mei 2007. Een kopie van de bestreden uitspraak van de rechtbank werd bijgevoegd als productie 1.

Bij het exemplaar dat u per post wordt toegezonden, zal de productie 1 gevoegd worden.

Inmiddels werd voor cliënte een toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch. Een kopie van de toevoegingsaanvraag treft u aan bij het exemplaar dat u per post wordt toegezonden. Zodra de toevoeging is verleend, zal ik u daarvan een kopie doen toekomen.

In het vertrouwen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en in afwachting van uw berichten.

Hoogachtend,

P. Ograjensek

Een toevoeging is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Hertogenbosch

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Te
's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Inzake

Naam

Voornamen

Woonplaats

Adres

Verder te noemen : appellant

Te deze zake woonplaats kiezende ten

Kantore van de advocaat en procureur : mr. P. Ograjensek

Kantoorhoudende te : 6101 JL Echt

Adres : Wilhelminalaan 232

Postadres : postbus 39, 6100 AA Echt

Welke tot het instellen van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk is gevolmachtigd en als zodanig in rechte voor hem zal optreden.

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te worden gebracht van de rekening courant van Hilken Cuijpers van den Eshoff Advocaten die is geopend bij de Raad van State.

Verweerder in deze is:

Naam : DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE;
IMMIGRATIE- EN NATURALISATIEDIENST

Postadres : Postbus 70567
5201 CZ 's-HERTOGENBOSCH

Appellant, _____, wonende te _____, voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mevr. mr. P. Ograjensek advocaat en procureur, welke tot het instellen van dit hoger beroepschrift door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd, kantoorhoudende aan de Wilhelminalaan 232, Postbus 39, 6100 AA te Echt, dient hierbij een hoger beroepschrift in.

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage van 16 mei 2007, verzonden 31 mei 2007 (AWB 06/54431 BEPTDN en 07/16566 BEPTDN) waarin deze het beroepschrift van appellant ongegrond verklaard. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (**productie 1**).

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellant is van mening dat er in onderhavige procedure '*vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven*', zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appellant derhalve niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW2000.

Grief 1.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat nu verzoeker niet heeft aangetoond dat hij concrete vervolgstappen heeft ondernomen om in het bezit te komen van reisdocumenten, hij niet heeft voldaan aan de gestelde voorwaarden voor verblijf.

TOELICHTING:

Appellant heeft zich bij brief van 31 december 2004 gewend tot de ambassade van Oezbekistan te Brussel teneinde reisdocumenten te verkrijgen. Bij brief van 31 maart 2005 werd door de Oezebeekse autoriteiten aan appellant kenbaar gemaakt dat op dat moment geen terugkeercertificaat werd verstrekt.

Appellant heeft enkel in Oezbekistan gewoond, hij heeft nooit in andere landen verbleven. Appellant heeft geen familieleden in andere landen. Zijn enige familielid is zijn stiefdochter welke inmiddels in Nederland woont. Appellant ziet dan ook niet in welke andere landen hij had moeten benaderen welke hem toegang dan wel reisdocumenten zouden hebben verschaft. Er is geen enkele reden waarom een ander land, behalve Oezbekistan aan appellant reisdocumenten zou moeten verstrekken. Het kon van

appellant dan ook niet geveerd worden gezien deze omstandigheden derde landen te benaderen met het verzoek aan reisdocumenten te verstrekken.

Nu de Oezbeekse autoriteiten appellant berichtten dat aan hem geen terugkeercertificaat werd verstrekt, en ook overigens geen andere derde landen hem documenten zouden kunnen verstrekken, achtte appellant het benaderen van IOM dan wel een verzoek aan de IND om bemiddeling kansloos. Vandaar dat hij geen verdere stappen richting het IOM dan wel IND heeft ondernomen.

Appellant is een man van bijna vijfenzeventig jaar oud, hij verkeerde en verkeert niet in een goede lichamelijke conditie. Appellant stelt zich dan ook op het standpunt dat hij gezien zijn leeftijd en zijn lichamelijke condities alles heeft gedaan wat van hem redelijkerwijs te verwachten was teneinde reisdocumenten te verkrijgen.

De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat nu verzoeker niet heeft aangetoond dat hij concrete vervolgstappen heeft ondernomen om in het bezit te komen van reisdocumenten, hij niet heeft voldaan aan de gestelde voorwaarden voor verblijf.

Grief 2.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat nu verzoeker voorts zijn standpunt dat zijn leeftijd en conditie in de weg hebben gestaan aan het bemachtigen van de benodigde reisdocumenten, niet met bescheiden heeft onderbouwd, heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter op goede gronden geconcludeerd dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van de door hem gevraagde verblijfsvergunning.

TOELICHTING:

Appellant heeft zijn huisarts benaderd met het verzoek hem bescheiden te doen toekomen waaruit zijn lichamelijke conditie op dat moment naar voren kwam ten behoeve van overlegging aan de IND het kader van de 'buiten schuld' procedure. De huisarts gaf appellant te kennen dat hij hem niet zou voorzien van dergelijke bescheiden.

Hoewel appellant zijn vorige gemachtigde verzocht bij zijn huisarts medische informatie op te vragen, is dit nagelaten. Appellant begrijpt niet waarom zijn vorige gemachtigde deze informatie niet heeft opgevraagd.

Uit het asiëldossier van appellant volgt dat hij in het bezit is van een registratiebewijs AOW waarop vermeld staat dat hij vanaf 1 januari 1997 invalide is, en vanaf dat moment recht heeft op een

uitkering. Aldus was het bij verweerder niet onbekend dat appelland in slechte medische conditie verkeerde.

Het kan appelland dan ook niet worden tegengeworpen, dat hij zijn lichamelijke conditie niet verder heeft onderbouwd.

Grief 3.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter op goede gronden heeft geconcludeerd dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van de door hem gevraagde verblijfsvergunning.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1 en 2 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, stelt appelland zich op het standpunt wel degelijk te hebben onderbouwd dat zijn leeftijd en conditie in de weg hebben gestaan aan het bemachtigen van de benodigde reisdocumenten. Verweerder heeft dan ook ten onrechte aan appelland een verblijfsvergunning onthouden vanwege het feit dat hij niet zou voldoen aan de voorwaarden.

De rechtbank overweegt dan ook ten onrechte dat verweerder op goede gronden heeft geconcludeerd dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van de door hem gevraagde verblijfsvergunning.

Grief 4.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat verzoeker niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1, 2 en 3 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, stelt appelland zich op het standpunt wel degelijk te hebben onderbouwd dat zijn leeftijd en conditie in de weg hebben gestaan aan het bemachtigen van de benodigde reisdocumenten. Verweerder heeft dan ook ten onrechte aan appelland een verblijfsvergunning onthouden vanwege het feit dat hij niet zou voldoen aan de voorwaarden.

Op grond van hetgeen door appelland naar voren werd gebracht diende hij wel degelijk te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste. De overwegingen van de rechtbank zijn dan ook onjuist.

Grief 5.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat er geen grond is voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat om in dit geval de hardheidsclausule toe te passen. Geen van de door verzoeker naar voren gebrachte argumenten is van zodanig gewicht dat de beslissing van verweerder niet in stand zou kunnen blijven.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1, 2, 3 en 4 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, stelt appellant zich op het standpunt wel degelijk te hebben onderbouwd er wel degelijk aanleiding was op zijn geval de hardheidsclausule toe te passen. Verweerder heeft dan ook ten onrechte nagelaten de hardheidsclausule op appellant toe te passen.

De belangenafweging had gezien hetgeen door appellant naar voren werd gebracht – leeftijd, lichamelijke conditie, het niet verkrijgen van documenten van eigen autoriteiten, het niet verkrijgen van documenten van andere/ derde autoriteiten – in het voordeel van appellant dienen uit te vallen.

Het belang van appellant alle omstandigheden in samenhang genomen om hier ten lande te kunnen verblijven op grond van een verblijfsvergunning regulier ‘buiten schuld’ had dan ook dienen te prevaleren boven het belang van verweerder voor het voeren van een restrictief toelatingsbeleid.

Op grond van hetgeen door appellant naar voren werd gebracht diende dan ook wel degelijk de hardheidsclausule te worden toegepast. De overwegingen van de rechtbank in deze zijn dan ook onjuist.

Grief 6.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat er geen grond is voor het oordeel dat niet gebleken is dat verzoeker wegens de omstandigheid dat hij op leeftijd is en dat zijn conditie te wensen over laat geen mvv zou kunnen gaan aanvragen in zijn land van herkomst. Immers niet is aangetoond dat deze omstandigheden aan een tijdelijke terugkeer naar zijn land van herkomst in de weg staan.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1, 2, 3 en 4 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, stelt appellant zich op het standpunt wel degelijk te hebben onderbouwd dat wegens de omstandigheid dat hij op leeftijd is en dat zijn conditie

te wensen over laat, hij geen mvv zou kunnen aanvragen in zijn land van herkomst. Deze omstandigheden staan ook een tijdelijke terugkeer in de weg.

De gezondheidstoestand van appellant staat aan een tijdelijke terugkeer in de weg, het kan juist vanwege zijn gezondheidstoestand niet van appellant gevergfd worden dat hij een lange en zware reis maakt naar Oezbekistan.

Er is bovendien geen familie aanwezig bij wie appellant gedurende een eventuele mvv-procedure zou kunnen verblijven. Daarnaast beschikt belanghebbende niet over de financiële middelen om de reis dan wel een eventueel verblijf in Oezbekistan te kunnen financieren.

De hierbovenstaande overweging van de rechtbank kan dan ook geen stand houden.

Grief 7.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat verzoeker ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning. Voorts is niet gebleken van overige feiten en omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden..

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1 t/m 6 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, heeft verweerder op onjuiste gronden vastgesteld dat appellant niet in aanmerking zou komen voor de gevraagde verblijfsvergunning. Er is wel degelijk gebleken van feiten en omstandigheden op grond waarvan geoordeeld moet worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

De rechtbank overweegt dan ook ten onrechte dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat appellant ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking zou komen voor de gevraagde verblijfsvergunning.

Grief 8.

Ten onrechte verklaart de rechtbank het beroep ongegrond.

TOELICHTING:

Gezien hetgeen hierboven onder de toelichting op Grief 1 t/m 7 – hetgeen hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd – naar voren is gebracht, heeft de rechtbank ten onrechte het beroepschrift ongegrond verklaard.

CONCLUSIE:

Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appellant in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens meent appellant dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appellant uw college derhalve:

- De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- Zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat aan appellant een verblijfsvergunning regulier wordt toegekend met als doel “verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken”.
- Althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;
- Met veroordeling van verweerder in de (proces)kosten.

Echt, 20 juni 2007

Advocaat